

[Flemming Hansen]

sættes efter EF-licitation. Så vil jeg tro, at det ikke er svært at konkurrere med en lille kiosk på Gl. Kongevej. For den udbyder ikke sine ting i EF. Jeg er overbevist om, at når man køber ind til 600 postbutikker, kan man sælge ganske betragteligt billigere. Jeg er til gengæld også enig med ministeren i, at på varekunds-kabsiden vil der næppe være tale om behov-konkurrence; men på prissiden er jeg slet ikke i tvivl om at der vil være det. Og jeg beklager uendelig meget, at man går i gang med denne sag; det er synd, at man forsøger at ødelægge detailhandelen på den måde.

Ministeren for kommunikation og turisme (Arne Melchior):

Jeg er ked af, at hr. Flemming Hansen er ked af det, og jeg håber, at jeg kan trøste ham, for det står til troende, når jeg netop har udtalt, at disse artikler skal føres i overensstemmelse med loven og med samtlige juridiske fortolkninger, herunder ombudsmandens – i lighed med, hvad der sker i mange andre lande. Og når jeg forsikrer hr. Flemming Hansen – jeg tror, at han kender mig som en ordholdende mand – at der ikke skal konkurreres på pris, står det altså til troende. Når det er udbudt i licitation, så er det, fordi reglerne er sådan, at når der skal indkøbes for over 1.050.000 kr., skal der altså være licitation. Men det er ikke hensigten – det er et løfte, jeg hermed afgiver – at nogen skal udkonkurreres.

Må jeg nævne, at i Sverige sælger man mange, mange flere artikler. Jeg har taget en kollektion med, som jeg kan vise hr. Flemming Hansen om lidt, bl.a. kataloget over alt, hvad der sælges. I svenske posthuse kan man tage fotokopier; der er en fotograferingsautomat; man udfører bankforretninger; man kan optage huslån; der er en bankrådgiver; man kan veksle valuta; man kan løse rejsechecks. Og der er en borgerlig regering i Sverige, og da jeg spurgte min svenske kollega, om han agter at lave om på postsystemet, sagde han til mig: Er du rigtig klog, jeg er meget stolt af det sortiment, og det er forbrugervenligt, også for at kunne opretholde det tætmaskede posthusnet, som samfundet, erhvervslivet og private mennesker og familier er interesserede i. Detailhandelen er en meget stor kunde hos postvæsenet, og postvæsenet har ikke og vil aldrig få lov til – i hvert fald så længe jeg sidder på den-

ne taburet, men de ønsker det altså heller ikke selv – at drive urimelig konkurrence. Vi holder os strengt til loven og den godkendelse, som Trafikudvalget – hvor hr. Flemming Hansens partikollegaer jo også havde sæde, også i fjor – har givet, og hvori det har givet udtryk for, at det ingen indvendinger har imod de intentioner, som min forgænger havde, og som jeg nu følger op.

Flemming Hansen (KF):

Det er ikke så mærkeligt, at postvæsenet som sådant har det meget svært: Dels tager faxen jo brevsiden, dels tager mange private virksomheder, f.eks. PakkeTrans og A Post, postpakkesiden. Så er det klart, at ministeren gerne vil opretholde sit system; det vil enhver minister vel næsten pr. definition. Men var det ikke bedre, om man fulgte den model, som den tidligere konservative minister fulgte: at man sagde, at de små, urentable posthuse nedlægges vi og lægger dem ind som en del af supermarkederne rundt omkring i de tyndtbefolkede områder. Det har en meget, meget bedre synergieffekt. Det må jeg ikke postulere, men jeg må spørge ministeren, om han er enig.

J.K. Hansen (S):

Jeg har somme tider lidt svært ved at forstå den debat, der foregår imod regeringen fra højre side af salen, og jeg har også svært ved at forstå, hvad den brødnidsdebat, der foregår i øjeblikket, egentlig drejer sig om, for i hele dette oplæg ligger der jo bl.a., at en række funktioner i de tyndtbefolkede områder nu er lagt ud til den stedlige købmand eller brugsforening, og så kunne man måske i samme åndedrag påstå, at det var illoyalt, at det var konkurrence over for købmanden eller brugsforeningen i nabobyen. Men jeg vil gerne spørge ministeren, om der foreligger noget sådant, og endelig vil jeg spørge ministeren, om det provenu, som postvæsenet eventuelt tager ind på grund af, at det sælger nogle ting, som det nødvendigvis skal sælge, og nogle andre ting, som bærer postale mærker, absolut skal være et overlevelseshavenu for postvæsenet.

Ministeren for kommunikation og turisme (Arne Melchior):

Til det sidste kan jeg svare nej. Jeg kan hermed oplyse både hr. J.K. Hansen og hr. Flem-